

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. május 13.
(vasárnap)**

Horváth Géza

RAGASZKODJ GAZDAG ÖRÖKSÉGEDHEZ!

Énekek: 89,1; 294; 360,3-4

Alapige: 1Kir 21,1-3

Imádkozzunk!

Nemcsak azt köszönjük Neked ezen a szép májusi reggelen, Urunk, hogy megszólíthatunk Téged, hanem először is azt köszönjük, hogy Te szólítasz meg bennünket. Ó, bárcsak igaz lenne, hogy lelkünk a viharból, bűnből, minden bajból, Hozzád menekül! Olyan nagy kegyelem az, hogy ha ez így van, mert az ember a bajokból, a bűnökből nem Hozzád szokott menekülni, hanem máshova; másban keresi a megoldást, életére a vigaszt, sebeire a gyógyulást. Olyan nagy kegyelem, Urunk, hogy felindítottad a mi szívünket arra, valamikor egyszer, hogy a bűnből és minden bajból, mi Hozzád meneküljünk. Köszönjük az ígéretet, hogy aki Hozzád jön, azt nem küldöd el.

Köszönjük, hogy komolyan veszed és szereted a legnagyobb bűnöst is, aki a legnagyobb mélységből jön, és szereted a képmutatót, Urunk, amilyenek sokszor mi is vagyunk: akik elfáradunk a világ zaján, elbukunk a kísértésekben; akik mégis úgy szeretnénk Hozzád jönni, amint vagyunk, sok bűn alatt, de hallva a Te hívó hangodat. Köszönjük, hogy Nálad van a bocsánat, és ezért Téged szeretünk, Téged félünk. Köszönjük, hogy olyan gyengéden bánasz velünk, Urunk, nem bűneink szerint cselekszel, hanem irgalmasságod szerint.

Köszönjük Neked, hogy felébresztettél erre a mai napra. Köszönjük, hogy Neked szentelhetjük, és már így korán reggel kereshetjük a Te akaratodat, igéd üzenetét, tanítását. Kérünk, hogy ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket! Nyisd meg ígéreted tárházát, az ige titkát! Cselekedd és engedd, hogy örömet talál-

RAGASZKODJ GAZDAG ÖRÖKSÉGEDHEZ!

junk mindabban a jóban, amit adsz nekünk, amit igéd által közölsz velünk, amire tanítasz, figyelmeztetsz, amiben megítélsz. Köszönjük, hogy a Te szavad – ahogy énekeltük is –, mindig áldó szó. Még akkor is, hogyha megró bennünket, még akkor is, hogyha figyelmeztet, dorgál, még akkor is áldás van benne, mert az újrakezdés lehetőségét, a bűnbocsánat örömét tárod fel nekünk benne.

Kérünk, Urunk, hogy szentelj meg most minket a Te igazságoddal, a Te igéd igazság!

Ámen.

Igehirdetés

Hallgassuk meg Isten igéjét a Királyok 1. könyve 21. fejezetének 1-3. verséből, melyet a következőképpen olvasunk: *„És történt ezek után, hogy a Jezréelbeli Nábótnak egy szőlője volt Jezréelben, Akhábnak, Samaria királyának a háza mellett. És szóla Akháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz, és néked érette jobb szőlőt adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzüll adom meg az árát. És felele Nábót Akhábnak: Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget.”*

Kedves testvérek, roppant gazdag történet a Bibliában Nábót története és Akháb királlyal folytatott beszélgetése. Ennek az embernek, Nábótnak, csodálatos ragaszkodása Istenhez és hitvallása Istenről. Ebből a gazdag történetből csak az első három verset olvastam fel, hiszen itt van a lényeg, ebben a rövid beszélgetésben, amikor a király, Akháb, elkéri Nábóttól a szőlőjét, és vagy egy másik szőlőt ajánl helyette, vagy azt mondja: kifizetem neked. Valószínűleg busásan kifizette volna a szőlő árát Nábótnak. A 3. versben Nábót elmond egy mondatot, melyet szeretném, hogyha, mint aranymondást elvinnénk magunkkal és nagyon megjegyeznénk! Azt mondja Nábót itt, ebben a versben: „Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget!”

Kezdjük az elejéről, hogy eljussunk ide, ehhez a versig. Így kezdődik a fejezet és maga ez a történet: „És történt ezek után...” Ez sokszor előfordul a Bibliában, az Ószövetségben különösen, amikor a szentírók így kapcsolnak össze egy-egy fejezetet, könyvet vagy történetet: és lőn ezek után; és történt ezek után. Ez nem véletlenül van ott, hanem ez számunkra már maga Isten igéje. Tulajdonképpen én azt láttam először is ebben a rövid, fél mondatban, hogy a Bibliában egy-egy történet soha nem önmagában szemlélendő.

„És történt ezek után...” – a bibliai történeteknek mindig van előzményük és mindig van következményük. Tehát, nem lehet a Szentírásból kiemelni sem egy történetet, sem a történetnek egy részét, és abból következtetéseket levonni, mert amikor a szentíró összekapcsolja azt, hogy „történt ezek után”, akkor azt mondja: valami ezt megelőzte, van ennek előzménye és van folytatása. Nem ott fejeződik be, ahol mi gondoljuk, vagy, ahogy mi magyarázzuk. Hiszen, hogyha ezt a történetet úgy magyaráznánk, vagy azt emelnénk ki belőle: Nábót nem adta el a szőlőt...; Miért nem adta el? Miért nem engedelmeskedett a királynak? Miért szállt ő szembe a felettes hatósággal? De amikor azt olvassuk, hogy

„történt ezek után” –, akkor azt mondja nekünk el a Biblia: testvérek, vegyétek komolyan, hogy minden történetnek van előzménye és van folytatása.

Hadd említsem azt a nagyon szép igét, amit én nagyon szeretek és sokszor mondok nektek, a Lukács evangéliuma 16. fejezetét. Azt olvassuk benne, hogy meghalt Lázár, és mi történt azután? ...És vitték az angyalok Ábrahám kebelébe. Meghalt a gazdag, és mi történt azután? ...És felemelte szemeit a pokolban. Értjük, hogy mit akar elénk adni a Biblia? Azt, hogy ha te kiemelsz a Szentírásból egyetlen verset, egyetlen történetet, egy jelenetet, akkor csapdába eshetsz, mert abból hamis következtetéseket vonhatsz le. De ha Nábót életét ebből a szempontból magyarázzuk: igen, kivitték a városon kívülre, megkövezték, hamis tanúkat állítottak ellene, hogy elvegyék a szőlőjét, akkor a Biblia azt akarja elénk adni, hogy nehogy azt gondold, a hűségnek nincs jutalma, mert Isten megmondta az igében, hogy számon tartja a föld hűségeseit, az ilyen Nábótokat.

Egy ember, aki Isten törvényéhez, rendeléséhez ragaszkodik, az emberileg megjárja. Az emberileg rosszul jár, de soha nem az a kérdés, hogy valaki emberileg hogy jár, hanem az, hogy Isten hogyan értékeli az ő életét. Hát akkor mit mondanánk a gályarabokról? Mit mondanánk Husz Jánosról? Mit mondanánk Wicliffről, Valdról, az előreformátorokról vagy hitvalló őseinkről, akik az életüket tették le az ő szent és drága örökségükért, hitükért, atyáiktól örökölt reménységükért, a Szentírás igazságáért? Mert mindennek van előzménye és mindennek van folytatása a Bibliában. Éppen ezért akarja ez a rövid mondat elénk adni, hogy a Szentírásban semmi nem önmagában szemlélendő, hanem mindig előzményeivel és mindig következményeivel együtt. Akháb mohóságának, szőlőt kívánó szívének is nem megvolt a következménye. Ő is elvette az ő büntetését, mint ahogy minden bizonnyal, Nábót pedig elvette jutalmát az Ő Urától, teremtő Istenétől. Van egy előzmény és van egy következmény.

Akháb királynak ez valószínűleg a nyári rezidenciája lehetett. Itt Samariában – azt mondja az ige –, Jezréelben, Akháb háza mellett volt ez a nyári rezidencia. Egyszer csak azt mondja a király Nábótnak: „Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz.”

Itt is álljunk meg egy pillanatra, testvérek! Milyen üzenet van ebben elrejtve, amikor azt mondja a király: add nékem a te szőlődet, hogy legyen nekem veteményes kertem? Lényegében Akháb egy termő szőlőt akar kiirtani, azért, hogy ott mindenféle zöldséget termesszen. Holott tudjuk, hogy Izráelben, Isten népe között, a szőlő volt a legjobb, a legértékesebb, hiszen soká fordul termőre, sok év kell ahhoz, hogy egy szőlő teremjen. A bor, a must, a Bibliában mindig a jólét, a gazdagság jelképe volt. Mit akar Akháb? Veteményes kertet. Sárgarépát, káposztát vagy karalábét akar termelni ott, ahol szőlő termett. Figyeljétek meg: add nekem a szőlődet, veteményeskertet akarok belőle csinálni! Azért, mert az Isten nélkül élő ember, a bűneiben élő ember elveszti mindig az értékrendjét és az értékítéletét. Nem tudja azt, hogy mi az érték és mi nem az. Nem tudja azt, hogy mi a talmi és mi a valódi. Nem tudja, hogy mi az, ami hasznos és mi az, ami haszontalan. Az Istentől elvetemült ember, az Isten nélkül élő

RAGASZKODJ GAZDAG ÖRÖKSÉGEDHEZ!

ember értékeket akar rombolni és helyette hitványságokhoz akar ragaszkodni. Amikor valaki az Úrhoz tér, amikor valakit Isten Szentlelke újjászüli, akkor pontosan az lesz az egyik következménye, hogy helyreáll az értékítélete, az értékrendje.

Pál apostol így mondja: ami nekem egykor haszontalan volt, valamit egykor lenéztem, megvetettem, megutáltam, most pedig az lett nekem mindennél értékesebb. Amik egykor nekem nyereségek voltak, azokat kárnak és szemétnak ítélem a Jézus Krisztus ismeretének páratlan gazdagságáért.

A hitetlen ember mindig elveszíti az értékrendjét. Nem tudja mi az, hogy tiszta, és mi az, hogy tisztátalan. Ezért menekül a paráznaságba, és ezért neki a paráznaság nem lesz bűn, mert nem tudja, hogy mi az tisztának lenni, és mi az tisztátalannak lenni. Elveszti az Isten Lelke által belénk adott és belénk írt ígéretet. Nem lesz neki fontos. Felcseréli. Így volt a bűnesetnél is: felcserélni az Édent az Édenen kívüli léttel; otthagyni az életfáját egy leértékelt, egy csökkentett értékű életet élni.

Akhábnak veteményeskert kell. Neki nem érték a szőlő, nem érték az, amit Isten pedig azzá tett. Nábót azonban nem adja neki a szőlőt. Azt mondja: „Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget!” Itt van ennek a történetnek a lényege, hogy Nábót tulajdonképpen nem is a királynak mond elsősorban nemet, hanem Istennek mond igent.

Felragyog nekünk egy ember istenfélelme, törvényszeretete, Isten rendelkezései iránti hűsége, mert azt mondja: nem kell az az üzlet, nem kell az a föld, nem kell az a nyereség, nem kell az a csere, aminek az ára az, hogy én Isten törvényét megtagadjam!

Ha a testvérek megnézik, a 3. vers alján van két utalás. Az egyik a 3 Mózses 25,23, a másik pedig a 4 Mózses 36,7. A 3 Mózses 25,23 azt írja: „A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam.”

Isten úgy rendelkezett a honfoglalás után, amikor kiosztják a földet a törzsek között, a családok között, hogy nincs magántulajdon. Azt mondja Isten: enyém a föld, ti meg megkapjátok a művelési jogot. Ezzel Isten két dolgot akart. Egyrészt azt, hogy Ővé a föld, ti csak jövevények és zsellérek vagytok –, hogy ébren tartsa az Ő népében azt a tudatot, hogy hozzá ne nőjön a szíve a földiekhez. „Mert a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk.” Hozzá ne nőjön a szíved –, hogy ez az enyém –, hanem vedd úgy, hogy kaptad, ideiglenesen a tiéd! Műveld és őrizd azt! Add tovább majd az utódaidnak, hogy ők is itt éljenek ezen a földön, de mindig emlékezz arra, hogy ki népe vagy! Ahogy a 394. dicséretünk írója megírta: „Emlékezz, ki népe vagy!” Emlékezz arra, hogy kitől jön minden jó adomány és tökéletes ajándék! A termést, ha learatod, ha beviszed a csűrödbe, akkor tudd az Urat dicsérni, hogy mit kaptál Tőle, mit adott neked!

Isten ezért nem akarta, hogy a föld magántulajdonba menjen. Másrészt, Isten nem akarta azt, hogy legyenek olyanok, akik összeszednek maguknak ilyen-olyan módon száz hektárokat, a másiknak meg ne legyen semmije; ne legyen

egy zsebkendőnyi földje, amin magának kenyeret termelhet, búzát vethet. Isten nem akarta azt, hogy legyen nagyon gazdag és nagyon szegény, ami a bűn következménye volt. Isten azt akarta, hogy az Ő népének ne tulajdonjoga legyen a földön, hanem birtokba vegye a földet. Ezért úgy rendelkezett, hogy amikor eljött a Jóbél év, az Elengedés éve, amikor megszólaltak a kürtök, akkor, aki a földjét kénytelen volt valami miatt eladni vagy elzálogosítani, az is visszaszállt arra, akié volt eredetileg. Nem is nagyon volt érdemes összeszedni a sok földet, mert amikor a kürtök megharsantak, jött az Elengedés éve, akkor mindenki visszakapta az atyáktól rámaradt örökséget.

Éppen ezért Nábót nem a szőlőhöz, hanem az Úrhoz ragaszkodott, és azt lehet mondani, hogy amikor Nábót azt mondta: „Isten őrizzen, hogy néked adjam”, akkor neki az Isten segítségét kellett ehhez kérnie. Azt mondta: Isten őrizzen attól, hogy eladjam! Miért? Azért, mert mindig ott a kísértés. Ott van Nábót életében, a te életedben, az én életemben; mindig ott van a mézesmadzag, amit az Ördög el akar húzni előttünk. Nábót gondolhatott arra: lehet, hogy egy jó üzletet kötök; de azt mondta: az Isten őrizzen meg!

Tehát a kísértéssel szemben nem állhatunk meg másképpen, mint csak úgy, ha Isten szeretete, szerelme őriz meg bennünket, és ebben, hogy „Isten őrizzen meg”, ebben benne van az, hogy „add Uram, hogy ne legyenek hiábavaló, emberi gondolataim!” „Add Uram, hogy ne a mulandóra nézzek, hogy ne a láthatót lássam, hanem a láthatatlant szemléljem, és az örökkévalóban gyönyörködjek!” Ezt mondja nekünk ez az ige, és arra hivatkozik: Isten segítsen meg, hogy ellenálljak! Isten segítsen meg abban, hogy legyőzzem az én emberi, bűnös vágyaimat és gondolataimat! Ez nemcsak a szőlőre igaz, hanem életünk minden területére. Isten őrizzen meg szemünk látásában! Isten őrizzen meg szívünk vágyaiban! Isten őrizzen meg a gondolatainkban, mert csak Ő tud bennünket őrizni!

Hadd mondjam el ennek az igének a csodálatos lelki üzenetét, hogy nekünk is van egy örökségünk! Azt mondja Nábót: „... hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget.” Gondolkoztam azon, hogy vajon mi a mi örökségünk? Mi az, amit mi kapunk örökségül? Mi az, amihez nekünk kell ragaszkodni? Hívjuk segítségül a Bibliát, testvérek! Ilyen ígéret írtam ki, és ezekben gyönyörködjünk, mint például az Efézus 1,11, ahol úgy beszél az ige Jézus Krisztusról, idézem: „... kiben vettük is az örökséget”.

Szeretném azt mondani, hogy a Biblia nem arról beszél, hogy a mi örökségünk a nagymamánktól ránk maradt Biblia; az édesanyánk által megtanított „Mi Atyánk”; a mi örökségünk nem a nagypapa vagy a dédnagypapa presbiterisége vagy lelkészsége, hanem a mi örökségünk az, amit Isten Jézus Krisztusban és Jézus Krisztussal együtt ad nekünk. Az, amiről úgy beszél a szentíró, hogy gazdag örökség jutott nékem, „az én részem kies helyre esett.” Gazdag örökség jutott nekem... De mi van azokkal, akikre nem marad nagymamától Biblia; szülőktől megtanított imádság; nem marad szülői példa? Azoknak akkor nincs örökségük? Dehogynem! Ezért kötötte Isten az örökséget Jézushoz; és tudjátok a csodálatos igazságot, hogy az örökség akkor jár, ha az örökhagyó

RAGASZKODJ GAZDAG ÖRÖKSÉGEDHEZ!

meghalt. Jogilag, amikor az örökhagyó meghalt, abban a pillanatban, hogy lehunyta a szemét, eldőlt az örökség sorsa. Tehát, amikor majd a közjegyzőhöz kerül az ügy, ő már csak megállapítja, meg kihirdeti a tényeket. Abban a pillanatban, jogilag eldőlt az örökség.

Hadd hirdessem az evangéliumot: meghalt az örökhagyó! Nagypénteken, a Golgotán, amikor Jézus azt mondta „elvégeztetett”, akkor meghalt az örökhagyó, és mi csodálatos dolgot örököltünk. Azt a csodálatos dolgot, amit az Apostolok Cselekedetei 8,21 szerint nem lehet pénzen megvenni. Ott Simon mágus akarja megvenni; és azt mondja neki Péter: nincs neked örökséged e dologban! A hívő ember Jézus Krisztus halálában azért örvend, mert ez volt a feltétele annak, hogy én örököljek. Ez volt a feltétele annak, hogy mi énekelhessük a 274. énekkel együtt, hogy „miénk a menny örökre”, mert itt nem földi örökségről van szó! A földi örökség mindig csak a menyneinek az előképe, a menyneinek a példázata. Az igazi kincs az a mennyei örökség, amit Jézusban és Jézussal kap a hívő. A bűnbocsánat, az örökélet, az üdvösség, a mennyei polgárjog – ezek az igazi kincsek.

Ezek az örök kincsek, amelyekről azt mondja nekünk Isten igéje: „Ha pedig gyermekek, örökösök is.” (Róma 8,17) Az Isten gyermekei örökösök. Nekünk gazdag örökségünk van. Ha Krisztuséi vagytok, akkor örökösök is – mondja a Galata 3,29-ben az apostol. A mi örökségünk tehát, Krisztushoz van kötve. Ezért akinek az örökség fontos, annak Krisztus fontos. Aki az örökséget értékeli, az Krisztust értékeli. Aki az örökséget megveti, az Krisztust veti meg és Krisztust utasítja el. Még hadd idézzek egy igét, a Kolossé 3,24-et, mert ott arról van szó, hogy mire indít ez az örökség: szolgálatra; hálás, odaszánt életre.

Isten miért nem adta a földet magántulajdonba? Azért, hogy emlékezzetek rá: jövevények és zsellérek vagytok! Tegyük csak mellé az igét az Újszövetségből, amikor azt mondja az ige: „nem vagytok többé jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek, és cselédei az Istennek.” A mennyei örökség mennyivel több, mennyivel nagyobb, mennyivel gazdagabb, ahol Isten beemeli a jövevényeket és a zselléret, az Ő földi egyházát, harcoló népét, Jézus Krisztus által győzedelmes népét abba a kategóriába és abba a csoportba, ahol azt mondja: „nem vagytok többé jövevények és zsellérek”. Micsoda gazdag örökség, testvérek!

Hadd kérdezze meg tőlünk az Úr ma: őrzöd-e ezt az örökséget? Kedves-e neked ez az örökség? Mindennél fontosabb-e, hogy nekem az Isten örök életet adott? Ahogy az öreg János apostol elmondja a gyülekezeteknek, az akkori kor hívóinak: lássátok, gyermekeim, micsoda szeretetet adott nekünk az Isten, hogy mi az ő fiainak hívattatunk!

Végül, figyeljünk arra, hogy amikor az örökségre gondol Nábót: „Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget!” – akkor, tulajdonképpen, a zsidó ember nemcsak az atyákra gondolt, hanem a fiakra is. Nemcsak azt mondja, hogy mit vettem én, hanem azt, hogy mit fogok továbbadni. Aki nek a földhöz volt valami köze, az mindig így gondolkodik: nemcsak az számít, hogy én mit kaptam az atyáktól; hogy én azon a földön vetek és aratok és gaz-

dálkodom, hanem ezt a földet nekem majd az én gyermekeimnek is oda kell adni. Talán ismeritek azt a mondást, többféleképpen használták: a földet nem atyáinktól örököltük, hanem gyermekeinktől kaptuk kölcsön. Sok igazság van benne. Legalábbis, az az igazság megszólal benne, hogy nemcsak kapok valamit, hanem az örökség azt jelenti, hogy tovább is adok valamit; hogy lesz egy nemzedék, akiért én felelős vagyok.

Ezt azért is mondom, és azért is vagyok hálás, hogy ezt a mai ígét Isten ideadta, mert öt keresztelés lesz a tíz órakeresztelésen, és annak az öt családnak – hozzátartozóikkal együtt, akik között vannak olyanok, akik kaptak örökséget – szeretném elmondani: nektek is van feladatotok, hogy adjátok tovább ezt az örökséget. Ezt Jézus Krisztus így mondta el: „Hirdessétek az evangéliumot!” Azért, mert az evangélium – mondja a Rómabeliekhez írt levél –, az Istennek hatalma, minden hívőnek üdvösségére. Ez beszél arról, hogy Isten mit ad az Övéinek, mit készített. Ez beszél arról, hogy abban a pillanatban már tiéd az örökség, amikor meghalt az Úr Jézus, mert megtörtént az örökhagyó halála; és hogy te is tudj beszélni a tieidnek erről az örökségről. Erről a gazdagságról, Istennek a Krisztusban megjelent szeretetéről, golgotai irgalmáról; a húsvéti nyitott sír erőt adó titkáról; a mennybemenetel csodájáról; mindarról a mennyei világról, ahová Jézus által van belépésünk; ahol ott-hon vagyunk; ahová megérkezünk; és ahol már nem jövevények, vándorok és zsellérek leszünk, mert az Isten letöröl minden könnyet a szemünkről, és az Isten lesz velünk, a mi Istenünk. Jézus Krisztusért lehetünk a népe. Jézus Krisztusért lehetünk megváltottjai. Drága vérében van a bűnbocsánat, és hogyan adna Jézus Krisztussal mindent minékünk.

Legyen drága neked az örökség, de legyen kedves az, aki adja ezt neked! Szeresd, kövesd, szolgálj, és egyedül csak Őt imádd!

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy amik megírtak, azok a mi tanulságunkra írtak meg. Köszönjük, hogy a Te ígéd fényében láthatjuk, hogy érdemes hűségessé maradni, kitartani. Köszönjük Neked mindazokat, akik úgy voltak hűségessé, és úgy tartottak ki, hogy ha kellett, gályára mentek, ha kellett, akkor a bárd a fejüket vette vagy kerékbe törték, megölték őket a Te drága nevedért. Köszönjük, Urunk, hogy mégis tudjuk, elvették jutalmukat, mint ahogy a gonoszok elvették büntetésüket. Elvették azt, amit érdemeltek, mi pedig megkapjuk azt, amit soha nem érdemeltünk, amely kegyelem, irgalmas szeretet, felénk hajló áldásnak a csodája.

Urunk, köszönjük, hogy hirdettetik ez a történet is, hogy lehet Hozzád hű maradni; lehet Téged meg nem tagadni; lehet parancsaidhoz ragaszkodni, mert Te azt mondtad.

Adj nekünk ilyen életet, lelkiéletet, hétköznapi bizonyágtételeket, hogy mi mindig azt tartsuk szem előtt, hogy mit mondtál Te. Vezessen, védjen bennünket a Te törvényed, kijelentett igazságod, drága, szent ígéd! Kérünk ezért, tarts meg így bennünket, Urunk, mert tudjuk, hogy csak Te tudsz megőrizni, mi ma-

RAGASZKODJ GAZDAG ÖRÖKSÉGEDHEZ!

gunktól elesnénk. A mi erőnk olyan kevés, hogy megálljunk a gonosszal, a kísértővel szemben, de ha Te segítesz, ha Te őrzöl bennünket, akkor tudjuk, hogy el nem bukunk, és el nem veszünk. Úr Jézus Krisztus, kérünk, hogy hadd vigyük ezt az igét el szívünkben! Legyen nekünk figyelmeztetés, bátorítás, vigasztalás!

Kérünk, hogy áldd meg betegeinket, idős testvéreinket. Áldd meg gyászolóinkat, akik a héten szeretteiktől búcsúztak. Kérünk Téged, Urunk, hogy végy körül minden családot, gyermekeinket, a vizsgára készülő egyetemistákat. Kérünk Téged, Urunk, áldd meg azokat, akik érettségiztek ezen a héten vagy folytatják majd a vizsgákat. Hadd tudjanak felkészülni, Te adj segítséget nekik, Urunk!

Kérünk Téged, Te készíts bennünket pünkösdi szent, drága ünnepére, hadd tegyünk kezedbe mindent. Hadd legyünk a Te gyermekeid, hadd ragaszkodjunk örökségünkhöz!

Ámen.

360,3-4 ének

3. Mennybe menése az ember Fiának
Záloga lelkünk mennyei jussának.
Melyet szerzett, mint kezes, vérével
És közöl minden igaz hívével.
Ő emberré, mi atyánkfiává lett,
Atyjának minket örökösivé tett;
Maga előttünk mennybe felmene,
Nékünk is helyet hogy készítene.

4. Ó, kegyes Jézus, idvességünk ára,
Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára
Magasztaltattál, te, ki örök, nagy.
Atyáddal egy és örök Isten vagy:
Arra szereztél utat érdemeddel,
Isten Atyánktól nyert örökségeddel,
Hogy dicsőséged lakóhelyébe
Még könyörülő főpap képébe'.